

projekt, referowany do Komisji ORR
i do Komisji Rolnictwa

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia ..... 2013 r.

**w sprawie szczegółowych sposobów postępowania
przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się
organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al.
(węgorzek sosnowiec)²⁾**

Na podstawie art. 10 ust. 1, art. 15 ust. 3 oraz art. 20 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczególne sposoby postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec), zwanego dalej „organizmem szkodliwym”, w tym:
  - a) metody zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego,
  - b) metody wykrywania i identyfikacji organizmu szkodliwego,
  - c) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego,
  - d) warunki przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podatnych na porażenie przez organizm szkodliwy,
  - e) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w lit. d;
- 2) sposób oznakowania, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w które powinien być zaopatrzone drewniany materiał opakowaniowy;
- 3) rośliny, produkty roślinne i przedmioty podatne na porażenie przez organizm szkodliwy, które zaopatruje się w paszport roślin i poddaje kontroli zdrowotności.

§ 2. 1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, przeprowadza coroczne kontrole w celu ustalenia występowania organizmu szkodliwego.

2. W ramach kontroli, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor przeprowadza badania na obecność organizmu szkodliwego:

- 1) roślin, innych niż owoce i nasiona, rodzajów: *Abies*, *Cedrus*, *Larix*, *Picea*, *Pinus*, *Pseudotsuga* i *Tsuga*, zwanych dalej „roślinami podatnymi”;
- 2) drewna roślin iglastych (*Coniferales*), innego niż tarcica i dłużyca pozyskana z roślin rodzaju *Taxus* i *Thuja*, zwanego dalej „drewnem podatnym”;
- 3) kory roślin iglastych (*Coniferales*), zwanej dalej „korą podatną”;
- 4) chrząszcza rodzaju *Monochamus* Megerle in Dejean 1821, zwanego dalej „wektorem”.

3. Badanie na obecność organizmu szkodliwego przeprowadza się zgodnie z protokołem diagnostycznym dla *Bursaphelenchus xylophilus* określonym w standardzie Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin PM 7/4(2)⁴⁾. Dopuszcza się zastosowanie w badaniu metod innych niż określone w standardzie PM 7/4(2), jeżeli ich czułość i wiarygodność nie jest mniejsza.

4. Jeżeli obecność organizmu szkodliwego zostanie stwierdzona w wektorze lub w przesyłce zawierającej:

- 1) drewno podatne lub
- 2) korę podatną, lub
- 3) drewno lub produkty z drewna używane do podpierania, ochrony lub przenoszenia towarów, w formie skrzyń, pudeł, klatek, bębnow lub innych podobnych opakowań, palet, palet skrzyniowych lub innych platform załadunkowych lub nadstawek do palet płaskich do transportu towarów, z wyjątkiem drewna surowego o grubości 6 mm lub mniejszej oraz drewna przetworzonego uzyskanego przy pomocy klejów, wysokiej temperatury i ciśnienia lub przy dowolnej kombinacji tych czynników, zwane dalej „drewnianym materiałem opakowaniowym”

- wojewódzki inspektor przeprowadza badania na obecność organizmu szkodliwego roślin podatnych rosnących w pobliżu miejsca odłowienia wektora lub miejsca, w którym znajdowała się ta przesyłka.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia występowania organizmu szkodliwego w roślinach podatnych, na obszarze na którym organizm ten dotychczas nie występował lub w przesyłce zawierającej: rośliny podatne, drewno podatne, korę podatną lub drewniany materiał opakowaniowy, pochodzące z tego obszaru, wojewódzki inspektor:

1) wyznacza:

- a) strefę porażenia obejmującą zasięgiem obszar, na którym stwierdzono występowanie organizmu szkodliwego; przy czym na obszarze o promieniu co najmniej 500 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność organizmu szkodliwego, wojewódzki inspektor wyznacza strefę bezpośrednią, z zastrzeżeniem ust. 2,
- b) strefę bezpieczeństwa wokół strefy porażenia, której granica przebiega w odległości co najmniej 20 km od granicy strefy porażenia, z zastrzeżeniem ust. 3;

2) informuje o zagrożeniach, jakie stwarza organizm szkodliwy, w szczególności na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa.

2. Jeżeli wyznaczenie strefy bezpośredniej z zastosowaniem promienia 500 m wokół rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność organizmu szkodliwego spowoduje niedopuszczalne skutki społeczne lub środowiskowe, wojewódzki inspektor może wyznaczyć tę strefę na obszarze o promieniu 100 m od każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność organizmu szkodliwego.

3. Granica strefy bezpieczeństwa może być ograniczona nie mniej niż do 6 km od granicy strefy porażenia, jeżeli zostaną podjęte działania zwalczające i zapobiegające rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego w strefie porażenia i bezpieczeństwa, o których mowa w § 4, i wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie utrudni to zwalczania organizmu szkodliwego.

4. Jeżeli wyznaczona w innym państwie członkowskim, przez służbę ochrony roślin tego państwa, strefa porażenia wymaga wyznaczenia strefy bezpieczeństwa lub jej części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki inspektor stosuje przepis ust. 1 pkt 1 lit. b.

§ 4. 1. Działania zwalczające i zapobiegające rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego w strefie porażenia i bezpieczeństwa obejmują:

1) przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora corocznych kontroli w celu ustalenia występowania organizmu szkodliwego; w ramach tych kontroli przeprowadza się regularne badania na obecność organizmu szkodliwego roślin podatnych oraz wektora, przy czym w pierwszej kolejności bada się rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub rosnące na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi;

2) oznaczenie przez wojewódzkiego inspektora roślin podatnych: w których stwierdzono obecność organizmu szkodliwego, martwych, w słabej kondycji zdrowotnej lub rosnących na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi;

3) wycinanie wszystkich roślin, o których mowa w pkt 2;

4) unieszkodliwianie wyciętych roślin w miejscu ich wycinki albo wywożenie ich z miejsca wycinki oraz poddawanie obróbce drewna i kory pochodzących z tych roślin, zgodnie z wymaganiami określonymi w § 8 ust. 2 pkt 1 albo przetwarzane drewna i kory pochodzących z tych roślin, zgodnie z wymaganiami określonymi w § 9 ust. 2 pkt 2.

2. Jeżeli oznaczenie roślin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadzono poza okresem lotów wektora działania określone w ust. 1 pkt 3 i 4 przeprowadza się przed następnym okresem lotów.

3. Jeżeli oznaczenie roślin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadzono podczas okresu lotów wektora:

1) działania określone w ust. 1 pkt 3 i 4 przeprowadza się niezwłocznie;

2) bezpośrednio po wycince tych roślin okorowuje się dłużyce wyciętych roślin albo poddaje się zabiegom chemicznym zwalczającym wektora, albo osłania siatką zatrzymującą owady nasączoną środkiem zwalczającym wektora;

3) drewno pochodzące z wyciętych roślin przemieszcza się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora do miejsca składowania lub zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾;

4) nieokorowane dłużyce wyciętych roślin w miejscu składowania lub w zakładzie spełniającym warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾, poddaje się zabiegom chemicznym zwalczającym wektora albo osłania siatką zatrzymującą owady nasączoną środkiem zwalczającym wektora;

5) odpady drewniane powstałe w wyniku wycinki lub korowania są rąbane na części o krawędziach krótszych niż 3 cm.

4. Rośliny podatne: martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub rosnące na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi, wycięte zgodnie z ust. 1 pkt 2, wojewódzki inspektor poddaje badaniom na obecność organizmu szkodliwego, do których pobiera się próby w sposób umożliwiający wykrycie u badanych roślin 0,1% stopnia porażenia z 99% prawdopodobieństwem wykrycia organizmu szkodliwego.

5. Jeżeli w miejscu produkcji roślin przeznaczonych do sadzenia, znajdującym się na obszarze strefy porażenia lub bezpieczeństwa, zostanie stwierdzone występowanie organizmu szkodliwego, wszystkie rośliny podatne uprawiane w tym miejscu usuwa się i unieszkodliwia.

6. Wszystkie pojazdy i maszyny wykorzystywane do transportu i obróbki drewna, przy każdym wyjeździe ze strefy bezpieczeństwa poza strefy wyznaczone zgodnie z § 3, dezynfekuje się lub poddaje zabiegom chemicznym zwalczającym wektora.

7. W strefie bezpośredniej:

- 1) wycina się, unieszkodliwia i usuwa wszystkie rośliny podatne w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego, w tym poprzez wycinanie roślin podatnych począwszy od granicy strefy bezpośredniej w kierunku jej środka, z zastrzeżeniem ust. 8;
- 2) po wycince, o której mowa w pkt 1, wojewódzki inspektor pobiera próby do badań na obecność organizmu szkodliwego z:
  - a) wszystkich martwych roślin,
  - b) roślin w słabej kondycji zdrowotnej,
  - c) roślin niewykazujących objawów chorobowych, wybranych na podstawie analizy ryzyka wystąpienia organizmu szkodliwego;
- 3) próby do badań, o których mowa w pkt 2, pobiera się z kilku części każdej rośliny, w tym z korony.

8. Przepisu ust. 7 pkt 1 nie stosuje się w odniesieniu do pojedynczych roślin o szczególnym znaczeniu, w tym pomników przyrody, jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że możliwe jest zastosowanie innego zabiegu zwalczającego o takiej samej skuteczności.

9. Jeżeli strefa bezpośrednia została wyznaczona zgodnie z § 3 ust. 2, wszystkie rośliny znajdujące się w odległości od 100 m do 500 m od rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność organizmu szkodliwego, niepodlegające obowiązkowi wycinki zgodnie z ust. 7 pkt 1, wojewódzki inspektor poddaje:

1) corocznym badaniom na obecność organizmu szkodliwego, przy czym próby do tych badań pobiera się w sposób umożliwiający wykrycie u badanych roślin 0,1% stopnia porażenia z 99% prawdopodobieństwem wykrycia organizmu szkodliwego;

2) lustracjom na obecność objawów porażenia przez organizm szkodliwy; lustracje przeprowadza się raz na dwa miesiące podczas okresu lotów wektora.

§ 5. 1. Jeżeli w okresie co najmniej czterech kolejnych lat w wyniku kontroli, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, zostanie potwierdzone występowanie organizmu szkodliwego na obszarze strefy porażenia i bezpieczeństwa, a ze zgromadzonych danych wynika, że nie może on zostać zwalczony, na obszarze tym:

- 1) nie przeprowadza się działań zwalczających i zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego w strefie porażenia i bezpieczeństwa, o których mowa w § 4;
- 2) przeprowadza się działania zapobiegające rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego poza obszar strefy porażenia i bezpieczeństwa, o których mowa w § 6.

2. Jeżeli średnica strefy porażenia przekracza 20 km i zostanie potwierdzone występowanie organizmu szkodliwego na obszarze tej strefy, a ze zgromadzonych danych wynika, że nie może on zostać zwalczony, działania zapobiegające rozprzestrzenianiu się tego organizmu poza obszar strefy porażenia i bezpieczeństwa, o których mowa w § 6, przeprowadza się niezależnie od tego czy upłynął termin określony w ust. 1.

§ 6. 1. Działania zapobiegające rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego poza obszar strefy porażenia i bezpieczeństwa obejmują:

- 1) w strefie porażenia:
  - a) przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora corocznych kontroli w celu ustalenia występowania organizmu szkodliwego; w ramach tych kontroli przeprowadza się regularne badania na obecność organizmu szkodliwego roślin podatnych oraz wektora, przy czym w pierwszej kolejności bada się

rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub rosące na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi,

b) wycinanie wszystkich roślin podatnych, w których stwierdzono obecność organizmu szkodliwego, a następnie usuwanie i unieszkodliwianie wyciętych roślin i pozostałości dłuźcy, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się organizmu szkodliwego oraz wektora;

2) w strefie bezpieczeństwa:

a) przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora corocznych kontroli w celu ustalenia występowania organizmu szkodliwego; w ramach tych kontroli przeprowadza się regularne badania na obecność organizmu szkodliwego roślin podatnych oraz wektora, przy czym w pierwszej kolejności bada się rośliny martwe, w słabej kondycji zdrowotnej lub rosące na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi,

b) oznaczenie przez wojewódzkiego inspektora roślin podatnych: martwych, w słabej kondycji zdrowotnej lub rosnących na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi, wycinanie tych roślin, a następnie unieszkodliwianie wyciętych roślin i pozostałości dłuźcy, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie się organizmu szkodliwego oraz wektora.

2. Jeżeli oznaczenie roślin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, przeprowadzono poza okresem lotów wektora przed następnym okresem lotów, wycięte rośliny:

1) niszczy się w miejscu ich wycinki albo

2) przemieszcza się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora do strefy porażenia, albo

3) przemieszcza się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora do miejsca składowania lub zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾, a ich drewno i korę poddaje się obróbce zgodnie z wymaganiami określonymi w § 8 ust. 2 pkt 1 albo przetwarza zgodnie z wymaganiami określonymi w § 9 ust. 2 pkt 2.

3. Jeżeli oznaczenie roślin, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, przeprowadzono podczas okresu lotów wektora wycięte rośliny:

1) niezwłocznie niszczy się w miejscu ich wycinki albo

2) przemieszcza się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora do strefy porażenia, albo;

3) przemieszcza się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora do miejsca składowania lub zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾, a ich drewno i korę poddaje się obróbce zgodnie z wymaganiami określonymi w § 8 ust. 2 pkt 1 albo przetwarza zgodnie z wymaganiami określonymi w § 9 ust. 2 pkt 2.

4. W przypadku przemieszczania wyciętych roślin do miejsca składowania lub zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾ podczas okresu lotów wektora, bezpośrednio po wycince okorowuje się dłużyce wyciętych roślin albo poddaje się je zabiegom chemicznym zwalczającym wektora, albo osłania siatką zatrzymującą owady nasączoną środkiem zwalczającym wektora. Nieokorowane dłużyce w miejscu składowania lub w zakładzie spełniającym warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾, ponownie poddaje się zabiegom chemicznym zwalczającym wektora albo osłania siatką zatrzymującą owady nasączoną środkiem zwalczającym wektora.

5. Odpady drewniane powstałe w wyniku wycinki lub korowania są rąbane na części o krawędziach krótszych niż 3 cm.

6. Rośliny wycięte zgodnie z ust. 1 pkt 2 lit. b, z wyjątkiem roślin całkowicie spalonych, wojewódzki inspektor poddaje badaniom na obecność organizmu szkodliwego, do których pobiera się próby w sposób umożliwiający wykrycie u badanych roślin 0,02% stopnia porażenia z 99% prawdopodobieństwem wykrycia organizmu szkodliwego.

7. Wszystkie pojazdy i maszyny wykorzystywane do transportu i obróbki drewna, przy każdym wyjeździe ze strefy bezpieczeństwa poza strefy wyznaczone zgodnie z § 3 dezynfekuje się lub poddaje zabiegom chemicznym zwalczającym wektora.

§ 7. Jeżeli podczas przeprowadzania kontroli, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, w okresie obejmującym co najmniej cztery kolejne lata od dnia stwierdzenia wystąpienia organizmu szkodliwego, nie zostanie stwierdzone występowanie tego organizmu, wojewódzki inspektor może uznać, że organizm szkodliwy został zwalczony; w tym przypadku począwszy od piątego roku nie przeprowadza się

działań zwalczających i zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego w strefie porażenia i bezpieczeństwa, o których mowa w § 4.

§ 8. 1. Rośliny podatne mogą być przemieszczane ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza tę strefę, jeżeli:

- 1) były uprawiane w miejscach produkcji, w których nie stwierdzono występowania wektora oraz objawów jego występowania od początku ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego;
- 2) od początku uprawy tych roślin stosowano izolację fizyczną zatrzymującą wektora;
- 3) zostały poddane kontroli, w wyniku której wojewódzki inspektor stwierdził, że są one wolne od organizmu szkodliwego oraz wektora;
- 4) zostały zaopatrzone w paszport roślin;
- 5) przemieszczanie to odbywa się poza okresem lotów wektora lub przy zastosowaniu opakowań zatrzymujących organizm szkodliwy oraz wektora.

2. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, drewno podatne, z wyjątkiem drewnianego materiału opakowaniowego, i kora podatna mogą być przemieszczane ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza tę strefę, jeżeli:

- 1) zostały poddane obróbce termicznej, w czasie której osiągnięto, przez co najmniej 30 minut, minimalną temperaturę rdzenia wynoszącą 56 °C, w zakładzie spełniającym warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾;
- 2) zostały zaopatrzone w paszport roślin;
- 3) przemieszczanie to odbywa się poza okresem lotów wektora albo przy zastosowaniu izolacji uniemożliwiającej porażenie przez wektora i organizm szkodliwy, przy czym izolacja ta nie może być zastosowana do drewna okorowanego.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, drewno podatne w postaci drewnianego materiału opakowaniowego może być przemieszczane ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza tę strefę, jeżeli zostały:

- 1) poddane jednemu z zabiegów określonych w załączniku I do Międzynarodowego Standardu w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾ w zakładzie spełniającym warunki produkcji wyrobów z drewna określone w tym standardzie oraz

2) opatrzone znakiem zgodnym z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾, potwierdzającym wykonanie zabiegu, o którym mowa w pkt 1.

4. Dopuszcza się przemieszczanie drewna podatnego, niespełniającego warunków określonych w ust. 2 lub 3, ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza tę strefę, do zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾ i znajdującego się w możliwie najkrótszej odległości od tych stref, jeżeli:

- 1) na obszarze strefy porażenia lub strefy bezpieczeństwa nie ma zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾;
- 2) zastosowane zabiegi, przechowywanie oraz transport drewna podatnego są zgodne z warunkami, określonymi w § 4 ust. 3 pkt 2-5 i ust. 6 oraz § 6 ust. 4, 5 i 7, i gwarantują, że drewno uzyskane z tych roślin jest wolne od wektora lub wektor nie może się rozprzestrzenić;
- 3) przemieszczanie to odbywa się poza okresem lotów wektora albo przy zastosowaniu izolacji uniemożliwiającej porażenie przez wektora i organizm szkodliwy innych roślin;
- 4) przemieszczanie to jest poddawane regularnym kontrolom wojewódzkiego inspektora.

5. Dopuszcza się przemieszczanie drewna podatnego i kory podatnej, porąbanych na kawałki o krawędziach krótszych niż 3 cm, niespełniających warunków określonych w ust. 2 lub 3, ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza tę strefę, do zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾ i znajdującego się w możliwie najkrótszej odległości od tych stref, jeżeli:

- 1) zostaną wykorzystane jako paliwo;
- 2) przemieszczanie to odbywa się poza okresem lotów wektora albo przy zastosowaniu izolacji uniemożliwiającej porażenie przez wektora i organizm szkodliwy innych roślin;
- 3) przemieszczanie to jest poddawane regularnym kontrolom wojewódzkiego inspektora.

§ 9. 1. Rośliny podatne przeznaczone do sadzenia mogą być przemieszczane wewnątrz strefy porażenia, jeżeli spełniają wymagania określone w § 8 ust. 1.

2. Drewno podatne, z wyjątkiem drewnianego materiału opakowaniowego, i kora podatna mogą być przemieszczane wewnątrz strefy porażenia w celu:

- 1) spalenia lub
- 2) wykorzystania jako paliwo w procesie przetwórczym, w sposób zapewniający zniszczenie drewna i kory oraz gwarantujący zniszczenie organizmu szkodliwego oraz wektora, lub
- 3) poddania obróbce termicznej, w czasie której zostanie osiągnięta, przez co najmniej 30 minut, minimalna temperatura rdzenia wynosząca 56 °C, w zakładzie spełniającym warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾.

3. Przemieszczanie, o którym mowa w ust. 2, odbywa się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora, poza okresem lotów wektora albo przy zastosowaniu opakowań zatrzymujących organizm szkodliwy oraz wektora.

4. Drewno podatne i korę podatną poddane obróbce, o której mowa w ust. 2 pkt 3, zaopatruje się w paszport roślin.

5. Drewno podatne w postaci drewnianego materiału opakowaniowego może być przemieszczane wewnątrz strefy porażenia, jeżeli spełnia wymagania określone w § 8 ust. 3.

§ 10. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole wrywkowe roślin podatnych, drewna podatnego oraz kory podatnej, przemieszczanych ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza tę strefę co najmniej w miejscach:

- 1) wyprowadzania ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa;
- 2) wyprowadzania ze strefy bezpieczeństwa poza strefy wyznaczone zgodnie z § 3;
- 3) przeznaczenia w strefie bezpieczeństwa;
- 4) pochodzenia w strefie porażenia.

2. Planując kontrole, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor uwzględnia pochodzenie przesyłki, stopień podatności i prawdopodobieństwo porażenia przemieszczanych roślin podatnych, drewna podatnego i kory podatnej oraz przestrzeganie w przeszłości przez podmiot odpowiedzialny za przemieszczanie

przesyłki przepisów w zakresie zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmu szkodliwego.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) kontrole dokumentów i kontrole tożsamości;
- 2) kontrole zdrowotności, w tym badania laboratoryjne na obecność organizmu szkodliwego - w przypadku stwierdzenia niezgodności w czasie kontroli, o których mowa w pkt 1.

§ 11. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole wrywkowe roślin podatnych, drewna podatnego oraz kory podatnej, przemieszczanych ze stref porażenia lub bezpieczeństwa, wyznaczonych na terytorium innych państw członkowskich, na obszar terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którym nie zostały wyznaczone strefy zgodnie z § 3.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, obejmują: kontrole dokumentów, kontrole tożsamości i kontrole zdrowotności, w tym badania laboratoryjne na obecność organizmu szkodliwego.

§ 12. Jeżeli w wyniku kontroli, o których mowa w § 10 i 11, wojewódzki inspektor stwierdzi, że przemieszczane rośliny podatne, drewno podatne lub kora podatna nie spełniają wymagań niniejszego rozporządzenia lub przepisów wdrażających decyzję wykonawczą Komisji 2012/535/UE z dnia 26 września 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorz sosnowiec) obowiązujących w innym państwie członkowskim, nakazuje ich:

- 1) zniszczenie lub
- 2) przemieszczenie pod jego nadzorem do zakładu spełniającego warunki produkcji wyrobów z drewna określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych Nr 15⁵⁾, w którym zostaną poddane obróbce termicznej, w czasie której zostanie osiągnięta, przez co najmniej 30 minut, minimalna temperatura rdzenia wynosząca 56 °C, lub
- 3) w przypadku drewnianego materiału opakowaniowego będącego w użyciu – zwrot pod jego nadzorem do miejsca wysyłki lub miejsca położonego w pobliżu miejsca kontroli, w celu przepakowania przewożonych towarów, a następnie zniszczenia skontrolowanego drewnianego materiału opakowaniowego.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie wymagań dotyczących roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z Republiki Portugalskiej podatnych na porażenie przez *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzka sosnowca), przemieszczanych lub wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 107, poz. 892 i Nr 210, poz. 1624 oraz z 2010 r. Nr 87, poz. 570).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

-
- ¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 248, poz. 1486).
  - ²⁾ Przepisy rozporządzenia wdrażają postanowienia decyzji wykonawczej Komisji 2012/535/UE z dnia 26 września 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzka sosnowiec) (Dz. Urz. UE L 266 z 2.10.2012, str. 42).
  - ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 31, poz. 206 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2011 r. Nr 54, poz. 278, Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 171, poz. 1016, z 2012 r. poz. 1512 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 455.
  - ⁴⁾ Standard Europejskiej Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin PM 7/4(2) określający protokół diagnostyczny dla *Bursaphelenchus xylophilus* został wydany na podstawie Konwencji w sprawie utworzenia Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin, podpisanej w Paryżu dnia 18 kwietnia 1951 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 33, poz. 191 oraz z 1963 r. Nr 38, poz. 219).
  - ⁵⁾ Międzynarodowy Standard w zakresie Środków Fitosanitarnych, Nr 15, Wytyczne dla regulowania międzynarodowego obrotu drewnianym materiałem opakowaniowym (International Standards for Phytosanitary Measures, ISPM 15, Regulation of wood packaging material in international trade,) przyjęty na podstawie art. X Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 151 oraz z 2007 r. Nr 73, poz. 485).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wdraża do prawa polskiego postanowienia decyzji wykonawczej Komisji 2012/535/UE z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec) (Dz. Urz. UE L 266 z 2.10.2012, str. 42).

Decyzją Komisji 2006/133/WE z dnia 13 lutego 2006 r. zobowiązującą państwa członkowskie do tymczasowego podjęcia dodatkowych środków przeciwko rozprzestrzenianiu się *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec) w odniesieniu do obszarów w Portugalii innych niż te, na których organizm ten nie występuje (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2006, str. 34, z późn. zm.) określono warunki, jakie powinno spełniać drewno określonych gatunków wyprowadzane z wyznaczonych stref Portugalii, działania zwalczające, jakie powinna podjąć Portugalia oraz działania, jakie powinny podjąć inne państwa członkowskie, aby zapobiegać wprowadzeniu na swoje terytorium lub zwalczyć węgorca sosnowca.

Występowanie węgorca sosnowca oraz podejmowane na podstawie przepisów decyzji 2006/133/WE działania zwalczające były poddawane regularnej ocenie przez Komisję Europejską. Konsekwencją tej oceny był szereg zmian tej decyzji, skutkujących nakładaniem coraz bardziej restrykcyjnych wymagań (decyzje Komisji 2008/340/WE, 2008/378/WE, 2008/684/WE, 2008/790/WE, 2008/954/WE, 2009/993/UE oraz 2012/175/UE). Przepisy decyzji 2006/133/WE, z uwzględnieniem późniejszych zmian, zostały wdrożone do prawa polskiego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2009 r. w sprawie wymagań dotyczących roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z Republiki Portugalskiej podatnych na porażenie przez *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorca sosnowca), przemieszczanych lub wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 107, poz. 892 i Nr 210, poz. 1624 oraz z 2010 r. Nr 87, poz. 570).

Ogniska węgorca sosnowca w Hiszpanii i powtarzające się przypadki wykrywania przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej drewna sosnowego, drewnianych materiałów opakowaniowych i kory z Portugalii, zainfekowanych przez węgorca sosnowca, wskazują na wzrost ryzyka rozprzestrzenienia się węgorca

sosnowca poza obszary w Portugalii, na których obserwuje się jego występowanie. Gospodarcze, społeczne i środowiskowe skutki rozprzestrzenienia się węgorka sosnowca w Unii byłyby niedopuszczalnie wysokie. Komisja Europejska uznała zatem, że właściwe jest rozszerzenie zakresu środków zwalczających i zapobiegających rozprzestrzenianiu się węgorka sosnowca na wszystkie państwa członkowskie i przyjęła nową decyzję wykonawczą Komisji 2012/535/UE. W związku z powyższym, w/w rozporządzenie również zostanie uchylone i zastąpione projektowanym rozporządzeniem.

Mając na uwadze zakres regulowanych zagadnień projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie art. 10 ust. 1, art. 15 ust. 3 oraz art. 20 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.).

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 1 tej ustawy zostaną określone szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się niektórych organizmów szkodliwych, w tym:

- 1) metody zwalczania organizmów szkodliwych i zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się;
- 2) metody wykrywania i identyfikacji organizmu szkodliwego;
- 3) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych;
- 4) warunki przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4.

Zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 15 ust. 3 tej ustawy zostanie określony sposób oznakowania, w które powinien być zaopatrzony drewniany materiał opakowaniowy.

Ponadto na podstawie upoważnienia zawartego w art. 20 ust. 1 pkt 5 tej ustawy zostaną określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty które zaopatruje się w paszport roślin i poddaje się kontroli zdrowotności.

Projektowane rozporządzenie nakłada na wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa obowiązek przeprowadzania corocznej kontroli na obecność węgorka sosnowca oraz wskazuje, jakie rośliny, produkty roślinne, przedmioty i organizmy poddaje się tej kontroli. Określono również metody, jakie powinny zostać

wykorzystane do przeprowadzenia badania na obecność tego organizmu szkodliwego.

Przepisy projektowanego rozporządzenia przewidują, że w przypadku stwierdzenia występowania węgorka sosnowca wojewódzki inspektor wyznacza strefę porażenia, strefę bezpośrednią oraz strefę bezpieczeństwa (określenia stosowane w decyzji 2012/535/UE to: strefa porażenia, strefa bezpośrednia i strefa buforowa), w których podejmowane będą działania zwalczające i zapobiegające rozprzestrzenianiu się tego organizmu. Działania te będą obejmować m.in.:

- 1) coroczne kontrole występowania węgorka sosnowca, w tym badanie wyciętych roślin na obecność organizmu szkodliwego;
- 2) wycinanie wszystkich roślin podatnych w strefie bezpośredniej oraz roślin porażonych w strefie porażenia i bezpieczeństwa;
- 3) unieszkodliwianie lub usuwanie wyciętych roślin i resztek drewna;
- 4) warunki przemieszczania roślin podatnych w obrębie wyznaczonych stref oraz poza obszar tych stref;
- 5) dezynfekcję pojazdów i maszyn wykorzystywanych do transportu i obróbki drewna.

Jednocześnie możliwe będzie odstępianie od działań zwalczających na terenie stref i zastosowanie jedynie działań powstrzymujących rozprzestrzenianie się węgorka sosnowca, jeżeli w okresie co najmniej 4 kolejnych lat od wyznaczenia stref kontrole potwierdzą występowanie tego organizmu, a zebrane informacje dowiodą, że nie może on zostać zwalczony. Działania te obejmują między innymi:

- 1) coroczne kontrole występowania węgorka sosnowca, w tym badanie wyciętych roślin na obecność organizmu szkodliwego;
- 2) wycinanie porażonych roślin podatnych w strefie porażenia;
- 3) wycinanie roślin podatnych: martwych, w słabej kondycji lub rosnących na obszarach dotkniętych pożarami lub klęskami żywiołowymi;
- 4) unieszkodliwianie i usuwanie wyciętych roślin i resztek drewna.

W projektowanym rozporządzeniu określono również, jakie warunki powinny zostać spełnione, aby rośliny podatne, drewno podatne oraz kora podatna mogły być przemieszczane ze strefy porażenia do strefy bezpieczeństwa oraz ze strefy bezpieczeństwa poza wyznaczone strefy. Jednym z wymagań jest zaopatrzenie roślin podatnych, drewna podatnego i kory podatnej w paszport roślin, zaś drewnianego materiału opakowaniowego w odpowiednie oznakowanie. Odstępstwo

od tego wymogu jest możliwe w przypadku drewna podatnego i kory podatnej, przemieszczanych pod nadzorem wojewódzkiego inspektora do przetworzenia w zakładach spełniających warunki produkcji określone w Międzynarodowym Standardzie w zakresie Środków Fitosanitarnych nr 15.

Odrębnie określono warunki dla roślin podatnych przeznaczonych do sadzenia, drewna podatnego i kory podatnej, przemieszczanych wewnątrz strefy porażenia.

Projektowane rozporządzenie określa także sposób prowadzenia przez wojewódzkiego inspektora kontroli roślin podatnych, drewna podatnego i kory podatnej przemieszczanych wewnątrz wyznaczonych stref oraz wywożonych poza nieme strefy w celu stwierdzenia występowania węgorka sosnowca. W projekcie rozporządzenia wskazano miejsca, w jakich przeprowadza się takie kontrole, przesłanki, jakimi powinien się kierować wojewódzki inspektor podejmując decyzję o przeprowadzeniu kontroli oraz elementy, z jakich powinna się składać kontrola.

Stosownie do przepisów projektowanego rozporządzenia rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające warunków przemieszczania określonych w tym rozporządzeniu, podlegają zniszczeniu lub przetworzeniu w zakładzie obróbki drewna lub w przypadku drewnianego materiału opakowaniowego przepakowaniu przewożonych towarów, a następnie zniszczeniu.

Standard Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin PM 7/4(2) wydany został na podstawie Konwencji w sprawie utworzenia Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin, podpisanej w Paryżu dnia 18 kwietnia 1951 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 33, poz. 191 oraz z 1963 r. Nr 38, poz. 219) i jest dostępny na witrynie internetowej tej organizacji <http://www.eppo.int/> oraz w wydanym przez tą organizację Biuletynie EPPO, tom 39, nr 3 z grudnia 2009 r.

Międzynarodowe Standardy w zakresie Środków Fitosanitarnych, ustanowione na podstawie art. X Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 151 oraz z 2007 r. Nr 73, poz. 485), są dostępne na witrynie internetowej Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin: www.ippc.int.

Obowiązki informacyjne Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do Komisji i innych państw członkowskich Unii Europejskiej, wynikające z przepisów art. 2 ust. 2 i 3, art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 3 akapit 3, ust. 5 i 6 akapit 2, art. 7 ust. 2, art. 9, art. 11 ust. 3 oraz art. 17 ust. 1 decyzji 2012/138/UE są realizowane na podstawie art. 86 ustawy

z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, nie są więc objęte regulacjami projektowanego rozporządzenia.

Obowiązki wynikające z art. 4 ust. 1-3 decyzji 2012/138/UE, dotyczące opracowania planu awaryjnego określającego działania, które należy podjąć w przypadku potwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia węgorka sosnowca, są realizowane na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 5 ust. 3 decyzji 2012/138/UE zobowiązuje do określenia ponownie strefy porażenia i buforowej (bezpieczeństwa), jeżeli węgorek sosnowiec zostanie wykryty na obszarze strefy buforowej (bezpieczeństwa). W takim przypadku przewidziano, że wojewódzki inspektor zastosuje przepisy § 3 ust. 1 projektowanego rozporządzenia.

Określone w załączniku I do decyzji 2012/138/UE środki zwalczające węgorka sosnowca przewidują (ust. 5), że jeżeli państwo członkowskie na podstawie badań na obecność wektora, prowadzonych przez ostatnie trzy lata na jego terytorium, udowodni, że wektor nie jest obecny na jego terytorium, może zmniejszyć promień strefy bezpośredniej do 100 m wokół każdej rośliny podatnej, w której stwierdzono obecność węgorka sosnowca. W takim przypadku nie obowiązują wymagania związane ze zmniejszeniem powierzchni strefy bezpośredniej. Polska nie spełnia warunku określonego w tym przepisie, ponieważ chrząszcze rodzaju *Monochamus* powszechnie występują na obszarze kraju. W związku z tym, nie wymaga implementacji również art. 5 ust. 6 akapit pierwszy zdanie drugie oraz załącznik I ust. 7 akapit trzeci decyzji 2012/138/UE.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

W projektowanym rozporządzeniu wdraża się do prawa krajowego postanowienia decyzji 2012/535/UE. W związku z powyższym projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 69, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa Rozwoju Wsi. Projekt rozporządzenia został również zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projektowane rozporządzenie zostało zamieszczone w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty objęte projektowanym rozporządzeniem.

Projektowane rozporządzenie dotyczy podmiotów zajmujących się produkcją lub wprowadzaniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin podatnych na porażenie przez węgorka sosnowca drewna podatnego, kory podatnej i drewnianego materiału opakowaniowego oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wszystkie koszty sektora finansów publicznych związane z wystąpieniem i zwalczaniem węgorka sosnowca będą ponoszone przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa oraz Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Wydatki będą realizowane w ramach środków określonych w ustawie budżetowej na dany rok.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o ochronie roślin, przy określaniu obowiązków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 1 tego artykułu, będącego podstawą prawną do wydania projektowanego rozporządzenia, wojewódzki inspektor stosuje art. 8 tej ustawy. Zgodnie z art. 8 ust. 1 wydawane w drodze decyzji nakazy i zakazy związane z wystąpieniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmu kwarantannowego wykonywane są na koszt podmiotu.

Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa poniesie natomiast koszty związane z:

- 1) prowadzeniem w wyznaczonych strefach kontroli zdrowotności na roślinach podatnych na porażenie (przez 4 lata co najmniej 1 kontrola w roku);
- 2) pobieraniem prób i badaniem roślin w wyznaczonych strefach;
- 3) wydawaniem decyzji administracyjnych i kontrolami wykonania obowiązków określonych w tych decyzjach;
- 4) prowadzeniem kampanii informacyjnej wśród zainteresowanych podmiotów i

instytucji (szkolenia, wydruk ulotek, plakatów itp.).

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, ponieważ węgorek sosnowiec nie występuje na terytorium Polski.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z: Business Centre Club, Federacją Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacją Pracodawców Polskich, Krajową Radą Izb Rolniczych, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związków Zawodowych Pracowników Rolnictwa RP, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polską Izbą Nasienną, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Sekcją Krajową Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ „Solidarność”, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa RP, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” oraz Zrzeszeniem Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”.

Do projektu rozporządzenia nie wpłynęły żadne uwagi organizacji społeczno-zawodowych.

Opracowano w Departamencie
Hodowli i Ochrony Roślin:

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Hodowli i Ochrony Roślin

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Hodowli i Ochrony Roślin

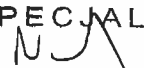

Magdalena Skowrońska

Akceptował

Bogusław Rzeźnicki

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

SPECJALISTA

Krzysztof Nurzyński

DYREKTOR
Departamentu Prawa i Legislacyjnego

Andrzej Jędrzejczyk

PODSEKRETARZ STANU

Zofia Szalezyk